

URIN

Kári Nielsen er ein mastodontur í føroyskum handbólti, og tað var undir hansara leiðslu, at U21-landsliðið spældi seg til HM-endaspælið. Eisini hann er nú fallin, og útlendskur venjari settur í staðin

Mynd: Álvur Haraldsen

føroyska leistin, sum undan-gongufólk teirra í nevndini annars høvdu lagt lunnar undir, og ístaðin bleiv ein útlendskur leistur funnin fram.

Á manssíðuni bleiv H71-venjarin, danin Sonni Larsen, settur at taka sær av U21-landsliðnum, meðan Ingi Olsen slapp at halda fram sum hjálparvenjari, eftir at hann annars hevur tikið sær av hesum árganginum, síðani teir vóru heilt ungir. Nýtt venjaratoymi bleiv sett til A-landsliðið. KÍF-venjarin, danin Jeppe Borch, og navnframi hoyvíkingurin Halgir Dahl Olesen skulu nú taka sær av liðnum. Og á kvinnusíðuni er bretin Scott Harrington, sum til dagligt venur menninar hjá Neistanum, settur nýggjur høvuðsvenjari, meðan neistakvinnan Sigrun Mikkelsen er nýggjur hjálparvenjari.

Eingin tykist seta spurnartekin við dygdirnar hjá nýggju venjarunum, men tað, sum allatíðina liggur og spøkir, er spurningurin um, hví tað absolutt skulu vera útlendingar.

Eitt annað er, at tá ið vit tosa um teir triggjar útlendsku venjararnar, so eru hetta menn, sum ikki hava havt fastan bústað í Føroyum, og vit vita ikki, hvussu leingi teir

blíva her í Føroyum. Tað vil so siga, at um teir til dømis velja at fara aftur til heimlandið hjá sær um eitt ella tvey ár, so fer eisini øll tann vitan, sum teir hava nomið sær í landsliðsarbeiðinum beint av landinum aftur.

Tvey feløg ganga aftur

Hyggur man nærri eftir saman-setingini av venjaratoymunum, so eru tað serliga tvey feløg, sum ganga aftur – nevnliga H71 og Neistin. Hesi feløg eiga umboð í starvsnevndini, og flestu av nýggju landsliðsvenjarunum hava tilknýti til annað av hesum feløgum. Harafturat hava tey bæði starvsfólkini hjá HSF tilknýti til júst H71 og Neistan.

Men er nakað galið í tí? Júst H71 og Neistin eru kend sum nøkur av best skipaðu handbóltsfeløgnum í landinum, og tað er jú aðalfundurin hjá Handbóltssambandinum, sum velur starvsnevndina, og har hava øll feløg móguleika fyri at stilla valevni upp, so tað er líka fyri øll.

Men tey, sum sleppa framat maktini, skulu bara ansa eftir, at tey røkja allar handbólt-Føroyar og ikki bara sáa, soleiðis at teirra felag heystar sum mest.

Geir Wardum, handbóltssvenjari:

HETTA LÍKIST ONGUM

Terji Nielsen

Ein av royndastu venjarum í Føroyum er Geir Wardum, sum til dagligt venur kvinnurnar hjá VÍF. Hann heldur tað líkjast ongum, at HSF nú velur at satsa uppá útlendskar loysnir til føroysku loysnirnar heldur enn at halda fram við føroyska leistinum, sum gamla leiðslan í HSF hevði lagt lunnar undir.

Bara lúsin útlendsk er

– Eg má siga akkurát sum er, so bleiv eg ótrúliga skuffaður av, at Ingi Olsen ikki slapp at taka yvir á U21-landsliðnum, tá ið Kári Nielsen takkaði fyri seg. Ingi eigur børn á bæði mans- og kvinnusíðuni, so tað má vælsaktans merkja, at hann kann gloyma alt um at gerast høvuðsvenjari hjá einum av landsliðunum. Hetta líkist ongum og er ótrúliga synd, sigur Geir Wardum.

Hann vísir á, at tá ið HSF bygdi upp av nýggjum undir leiðslu av Kristjan Johansen fyri nøkrum árum síðani, stóðu føroyskir venjarar klárir at taka sær av landsliðunum, og hetta bleiv gjørt fyri so at siga onga samsýning.

– Vit hava eisini foreldur, sum hava staðið fyri samlingum hjá ungdomslandsliðnum, og tað er eitt stórt sjálvboðið arbeiðið kring landið, sum hevur gjørt tað móguligt hjá Handbóltssambandinum. Tí sakni eg, at man ikki heldur fast í einum føroyskum leisti. Men tað sær út til, at nýggja nevndin í HSF hevur valt ein annan leist, har alt er betri, um bara tað er ein útlendskur venjari, og tað skilji eg ikki, sigur hann.

Geir Wardum spyr eisini, hvussu føroysku venjararnir skulu menna seg, um teir ikki fáa stóru avbjóðingarnar við landsliðunum.

– HM-endaspælið í Algeria hjá U21-landsliðnum í summar er størsta avbjóðingin, sum ein føroyskur handbóltssvenjari kann fáa, men man velur heldur eina útlenska loysn, hóast tað eru Kári Nielsen og Ingi Olsen, sum

Geir Wardum er royndur handbóltssvenjari, og hann er ógvuliga skuffaður av nýggja leistinum, sum HSF hevur lagt við útlendsku venjarunum

Mynd: Álvur Haraldsen

eiga hatta liðið við húð og hár, sigur Geir Wardum.

Størri vansi við klub-venjara

At tað ikki ber til at vera landsliðsvenjari, tí man eigur børn í hópnum, men tað ber til hjá einum klub-venjara at vera landsliðsvenjari, heldur Geir Wardum lítið um.

– Eg haldi, at tað er verri at vera venjari hjá einum FTZ-liði og U21, enn tað er at vera venjari og eiga børn í hópnum. Sjúrdur(Olsen, blóm.) hjá Inga spældi sera væl í kappingini her í januar við U21. Hann byrjaði ikki ein dyst, men bleiv skiftur inn av Kára Nielsen – ikki Inga Olsen. Ein venjari velur bestu leikararnar, serliga í landsliðshøpi. Eg meti, at vansin er størri við einum klub-venjara, sum er knýttur at fleiri spælarum, meðan til dømis Ingi Olsen bara er knýttur at einum

leikara, og hjá kvinnulandsliðnum var Andreas F. Hansen knýttur at tveimum leikarum. Tú skalt eisini minnst til, at allan vegin ígjøgnum í øllum feløgum í Føryum hava foreldur verið venjarar. Feløgini byggja á foreldur sum venjarar, sigur Geir Wardum.

Ein bílig umbering

Spurdur, hví hann heldur, at nýggja leiðslan í HSF er komin við nýggju meginregluni, har høvuðsvenjarar ikki skulu hava børn í hópnum, er Geir Wardum ikki í iva.

– Hatta er ein øgiliga bílig umbering, helst fyri at sleppa av við Andreas F. Hansen, kvinnulandsliðsvenjara, tí man torir ikki at taka eina beinleiðis konfrontation. Ein góður, men forferdiligur ljótur máti at sleppa av við hann uppá, sigur Geir Wardum.